

‘கண்ணால் காண்பதும் பொய்; காதால் கேட்பதும் பொய்; தீர விசாரிப்பதே மெய்’ என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்குபவர்கள்தான், எமது தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் புலனாய்வுப் பணிகளை மேற்கொள்பவர்கள். புலனாய்வாளன் ஒருவரின் அறிக்கையில் காணப்படும் சிறு தவறுகூட பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வல்லது; எமது போராட்டத்தைப் பின்தள்ளக் கூடியது. எனவே, அவன் நிதானம் மிக்கவனாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். கம்பியில் நடப்பது போன்ற இப்பணியினை மேற்கொண்டு வந்தவர்களில் ஒருவன் தான் கதிரவன்.

பெறுப்பாளர்கள் எதிர்பார்க்கும் பணியைச் செய்து முடிப்பது மட்டுமல்ல, மேலதிகமாக இப்படியும் - செய்யலாம் - செய்விக் கலாம் என்று அவர்கள் உணரக்கூடியதாக, இவனது பங்களிப்பு அமைந்திருந்தது. அதனால், “கதிரவனால் இது செய்ய முடியுது தானே - உங்களால் ஏன் முடியாது” என்று இவனை உதாரணம் காட்டி, சகபோராளிகளைப் பெறுப்பாளர்கள் ஊக்குவிக்கும்ளவுக்குப் பணியாற்றினான் இவன். குறிப்பாகச் சொன்னால், இவனது வாழ்க்கை சகபோராளிகளுக்குப் பாடவிதானமாக அமைந்தது. முகாமில் பகல் முழுவதும் நாளாந்தப் பணி: இர

சிவ்வைப் பாதையில்.....

ஜெருசலேம் பெரிய நேவாலயத்தின் முன்னால், அந்திகள் புரிகவருக்கெதிராக ஆவேசத்துடன் சென்று சாட்டையால் அடித்த யேசுதான் பெரிதாகத் தெரிந்தார்.

வில் காவல் பணியின்போது தனக்கும் நேரத்தைப் பங்கிட்டு செய்தல்; இந்த இடைப்பட்ட நேரத்தில் தனது வேலைகள் பற்றிய அறிக்கைகளைத் தயாரித்தல் - இது தான் இவனது வாழ்க்கை. இந்த வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு போராளியையும் முழு

மையானவர்களாக, எதிர்காலத்தில் தனது பணிகளைப் பொறுப்பேற்று நடத்தக்கூடியவர்களாக உருவாக்கினான். தான்செய்யும் வேலையில், குறைந்தது அரைவாசியையாவது செய்தோமா என்ற உணர்வைப் போராளிகளுக்கு உருவாக்குவதன் மூலம், படிப்படியாக அவர்களை முழுமை யாக்குவது இவனது பணி.

பொதுமக்களைப் பொறுத்தவரை இவன் பழகும் விதம், ‘வாழ்வில் என்றுமே மறக்கமுடியாதவன் கதிரவன்’ என்ற உணர்வைத் தோற்றுவிக்கும். இவனது வாழ்வு வித்தியாசமானது. இவன் சாதாரண மனிதனாக வாழத் தொடங்கிய வனல்ல..... குருத்துவக் கல்வியை மேற்கொண்டு கிறிஸ்தவ மதகுருவாக உருவாகவிருந்த ஒருவன்தான், போராளியாக மாறியிருக்கிறான்; இரண்டுமே மக்களுக்குக் காத்த தம்மை ஒப்படைக்கும் பணிதான்!

சுமார் 2½ மைல் நீளமும் ½ மைல் அகலமுமானதுதான் எழுவைதீவு. சுமார் 175 குடும்பங்கள்வரைதான் அங்கிருந்தன. கடற்போரில்தான் அங்கு பிரதானமானது. அடிக்கடி தெரியும் கடற்படைப் படகுகளும், குழுதினிப் படகு பற்றிய நினைவுகளும், ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட தீவில் தாம் சிக்கிக் கொண்டிருப்பதை அங்குள்ளவர்களுக்கு உணர்த்தும். இத்தீவில்தான் இவன் பிறந்தான். இவனது இயற்பெயர் கிறிஸ்தியன் பெர்னான்டோ. இவனுடன் சேர்த்து குடும்பத்தில் 13 பேர்.

ஒலை வீட்டில் இருந்த இவனது குடும்பத்தினர், இவன் பிறந்த காலத்தில்தான் கல்விடு கட்டத் தொடங்கினார்கள். எனவே, வாசலில் சீமேந்தின் ஈரத்தினி கடையே இவனது பாதத்தைப் பதித்து மகிழ்ந்தார்கள். அப்போதெல்லாம் நினைத்திருக்க மாட்டார்கள், இந்தப் பிஞ்சுப் பாதங்கள் எதிர்காலத்தில் மக்களுக்காகச் ‘சிவ்வை’ சுமக்குமென்று.

எழுவைதீவு நோமன் கத்தோலிக்க தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் ஐந்தாம் வகுப்பு வரை மட்டுமே கல்விகற்க முடியும்; அதன்பின் கடல் கடந்தால்தான் உயர் கல்வி. எனவே, இவன் 8 ஆம் வகுப்பைக் காங்கேசன்துறை நடுஸ்வராக் கல்லூரியில் படித்தான். இப்பகுதி இராணுவ நடவடிக்கைக்குட்பட்டதால், பின்னர் இளவாலை ஹென்றியரசர் கல்லூரியில் இவனது கல்வி தொடர்ந்தது. இங்கு 10 ஆம் வகுப்பில் சித்தியெய்திய காலத்தில் தான் குருத்துவக் கல்வியை மேற்கொள்ளத் தீர்மானித்தான் இவன். ஏற்கெனவே இவனது ஒரு சகோதரர் குருத்துவக் கல்வியைப் பயிற்று மதகுருவாக உள்ளார். அவரைப் போலவே உருவாக விரும்பினான் இவன். யாழ். புனித சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் உயர்கல்வியைக் கற்றவாறே குருத்துவ வாழ்வில் புகுந்தான். பாடசாலை விடுமுறை நாட்களில் இவன் எழுவைதீவுக்குச் செல்வதுண்டு.

இக்காலகட்டத்தில் ஒருநாள், கடல்வழியாக எட்டுக் குதிரைவலு இயந்திரம்இணைக்கப்பட்ட படகில் பயணமாகிக் கொண்டிருந்தனர் இன்பம், குட்டி, அப்து, ராஜன் ஆகிய நான்கு போராளிகள். அது இந்திய இராணுவத்தினர் எம்மண்ணினை ஆக்கிரமித்திருந்த காலம். அவர்களின் நடவடிக்கைகள் காரணமாக, தாங்கள் தங்கியிருந்த இடத்திலிருந்து தற்காலிகமாக இடம் மாறியிருப்பதற்காக இப்பயணத்தை மேற்கொண்டனர். அவ்வேளை சிறிலங்காக் கடற்படையினரின் அதிவேகப் படகொன்று இப்படகினை நெருங்கியது. எனவே, மோதல் தவிர்க்கமுடியாததாகியது. இம்மோதலில், அப்பட்டகில் வந்த சிறிலங்காக் கடற்படையினரில் ஒரேயொருவனே தப்பினான்; ஏனையோர் உயிரிழந்தனர். தப்பியவன் இவர்களை நோக்கிச் சுட்டபடியிருந்தான்.

போராளிகளின் படகு ஆபத்திலிருந்து தப்பிவிட்டது. எனினும், மோதல் நடந்து கொண்டிருந்தவேளை, இப்படகினைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்த பொதுமக்கள் கடலில் குதித்துவிட்டனர். எனவே, படகினைச் செலுத்த ஆள் இல்லை; போராளிகளே படகினைச் செலுத்த முயன்றனர். படகு

போராளியின் குருதிச்சுவடிகள்

அப்படியே எழுவைதீவில் கரையொதுங்கியது. அப்போராளிகள் எழுவைதீவு மக்களால் உபசரிக்கப்பட்டனர். அப்போராளிகளை உபசரித்தவர்களுள் இவனும் ஒருவன். இக்காலகட்டத்தில் தீலிபன் நினைவு நான் வந்தது. மக்களுக்கு ஊழியம் செய்வதற்காகக் குருத்துவ வாழ்வில் புகுந்தவன் மனதில், தற்கொடையாளி தீலிபன் பெருமதிப்புக்குரியவனாக இருந்தான். எனவே, இந்நாளைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடத் தன்னாலியன்ற அத்தனையையும் செய்தான் இவன்.

26.11.1988 அன்று, இவன் கல்வி கற்கும் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியினுள் புகுந்தான் இந்திய இராணுவத்தினரும் தேச விரோதிகளும். “நக்குகின்ற நாய்க்குச் செக்கென்ன, சிவலிங்கமென்ன” என்று கூறுவார்கள். அதுபோலவே தமிழிழ மக்கள் மீதான இனப் படுகொலையைச் சிறிலங்காப் படையினரிடமிருந்து பெறுப்பேற்றிருந்த இப்படைகளுக்கு, வைத்தியசாலையென்றோ கல்லூரியென்றோ வித்தியாசம் காணத் தெரியவில்லை. கல்லூரியிலிருந்த வண. பிதா பிலேந்திரன் தாக்கப்பட்டார்; பக்கத்திலுள்ள புனித மரியாள்பேராலயத்தினுள் இருந்த சக்கரியாஸ் என்ற இளைஞர்கைது செய்யப்பட்டுக் கொண்ட செல்லப் பட்டார்; பின், இவர் சச்சமோட்டைப் பகுதியில் பிணமாக மீட்கப்பட்டார். அந்தப் பேராலயத்தில் பியானோ வாசிப்பதுடன், ஊழியம்செய்து வந்தவர் சக்கரியாஸ். வண. பிதா பிலேந்திரன் தாக்கப்பட்டதும், சக்கரியாஸ் கைதுசெய்யப்பட்டுப் பிணமாக மீட்கப்பட்டதும் இவன் அறிய நடந்த சம்பவங்கள். இச்சம்பவங்கள் இவன் மனதில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. இதுவரை, “ஒரு கன்னத்தில் அறைந்தால் மறு கன்னத்தையும் காட்டு” என்று போதித்தபடி மற்றவர்களுக்காகத் தன்னை வருத்தி ஊழியம் செய்பவராகத் தெரிந்த யேசு, இப்போது தெரியவில்லை; மாறாக, ஜெருசலேம் பெரிய தேவாலயத்தின் முன்னால், அந்திகள் புரிகவருக்கெதிராக ஆவேசத்துடன் சென்று சாட்டையால் அடித்த யேசுதான் பெரிதாகத் தெரிந்தார்.

விடுமுறை நாட்களில் இரவு, பகல் என்று போராளிகளுடனேயே தங்கினான் இவன். அவர்களது நடவடிக்கைகளை உன்னிப்பாக அவதானித்தான். இதுவும் அடிப்படைமில் மற்றவர்களுக்காக வாழும் வாழ்க்கை என்பதால், இந்த வாழ்க்கை பிடித்துப் போய்ற்று. அதனால், 01-01-1990 அன்று, குருமடத்தில் இருக்க வேண்டிய இவன் இரவோடிருவாக இயக்கத்திற்குச் சென்று விட்டான். சில நாட்கள் அனலை தீவில் தங்கியிருந்த இவன், மீண்டும் எழுவைதீவு வழியாக யாழ்ப்பாணம் நோக்கிச் சென்றான். எனினும், எழுவைதீவில் தரையிறங்கவில்லை; படகினுள்ளேயே மறைந்திருந்தான். வழக்கமாகபோராளிகளுக்கு காண உணவுப் பொட்டலங்களைக் கட்டிக் கொடுக்கும் இவனது அண்ணைக்கு, அன்று அதிலொன்றைத் தனது மகனுக்காகவும் கட்டுவது தெரியாமலிருந்தது அந்த உணவு தான் தாயின் சமையலில் உன்னும் இறுதிச்

சாப்பாடு என்பதை அவனும் அறிந்திருக்கவில்லை. படகு புறப்படும்போது இவன் எழுந்து நின்றான். அந்த அழகிய தீவை நன்றாக இரசித்தான். அது சுதந்திர பூமியாக, எமக்குச் சொந்தமாக விருக்கும் நாளைப் பற்றிய கற்பனைகளுடன் பயணத்தைத் தொடர்ந்தான். ஆனால், மீண்டும் அந்தத் தீவின் புழுதி இவனுடனில் படவேயில்லை.

இவன் இயக்கத்திற்குப் போகும்போது தனது அன்னைக்கு எழுதிய கடிதத்தில், "இந்த ஊரில் முதல் குருவானவரும் எங்களுடைய குடும்பத்தில்தான்; முதல் போராளியும் எங்களுடைய குடும்பத்தில்தான்" என்று குறிப்பிட்டிருந்தான். அதுவும் ஒரு பெருமைதான் என்பதை உணர்ந்தார் இவனது அன்னை.

மணலாற்றில் தனது இராணுவப் பயிற்சியை முடித்துக்கொண்டான் இவன். அங்கேதான் இந்நியன் பெர்னான்டேர் 'கதிரவனாக' மாறினான். பூலைமாதத்தில் சிறிலங்கா இராணுவத்தினருடனான மோதலொன்றில் கைமில் காயமடைந்தான். இக்காயம் குணமடைந்ததும் இவன் தீவகப் பகுதியில் புலனாய்வுப் பிரிவின் உதவிப் பொறுப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டான். அக்காலத்தில் தகவல்களை மட்டும் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை; மக்களுடைய மனங்களையும் வென்றெடுத்தான். அவர்கள் மனம் வேதனைப்படக்கூடிய வாறு ஒருபோதும் இவன் நடந்ததில்லை. அனுபவமுள்ள பல போராளிகளே மக்களை அணுகும் விடயம் தொடர்பாக இவனிடம் ஆலோசனை பெற்றுள்ளனர் என்றால், இவன் எந்தளவுக்கு மக்கள் மனதில் இடம் பெற்றுள்ளான் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

1991 ஆம் ஆண்டு தீவுப்பகுதியை இராணுவத்தினர் முற்றுகையிட்டனர். உலங்கு வானூர்திகளினதும், குண்டு வீச்சு விமானங்களினதும் இரைச்சல் காதைச் செவிடாக்கியது. இந்த முற்றுகைக்குள் இவன் சிக்கிவிட்டான். எல்லோரும் யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கி மிக வேகமாக நகர்ந்து கொண்டிருக்கையில், இவன் மட்டும் இன்னும் உள்ளே சென்றான். வேலணையிலிருந்து புங்குடுதீவை நோக்கிச் சென்றான். அங்கு இயக்கத்தின் புலனாய்வு நடவடிக்கைகள் பற்றிய பல முக்கிய ஆவணங்கள் இருந்தன. அவை சிறிலங்காப் படையினரிடம் சிக்கிவிட்டிருந்தது என்பதற்காகவே, அங்கு விரைந்தான். அங்கிருந்து அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு, இவன் வேலணையின் பிரதான வீதியைக் கடந்ததற்கும் சிறிலங்கா இராணுவம் அந்த இடத்தைக் கைப்பற்றிய தற்குமிடையில், மிகச் சில விநாடி இடைவெளியே இருந்தது. உயிரைப் பணயம் வைத்துத்தான் அதை மீட்டிருக்கிறான். இது இவனது பொறுப்புணர்ச்சிக்கு உதாரணம்.

இவனுக்குப் பொறுப்பானவர்கள் மனத்தில் இவன் வித்தியாசமானவனாகத் தெரிந்தான். குறிப்பிட்ட தவறுக்காக, இன்ன தண்டனை உனக்கு என்று இவனிடம் அறிவித்தால் போதும்; கண்காணிக்கத் தேவையில்லை. அத்தண்டனையைச் செய்து முடித்துவிட்டால் அறிவிப்பான்; இல்லையெல், இன்ன காரணத்துக்காக - இன்ன வேலையால் - இத்தண்டனையைச் செய்து முடிக்கவில்லை என்றோ அல்லது இவ்வளவு தண்டனையை முடித்துள்ளேன், மிகுதியை நாளை செய்து முடிக்கிறேன் என்றோ இவனிடமிருந்து அவர்களுக்குக் குறிப்பு வரும்.

தீவகத்திலிருந்து வந்த பின்னர், இவன் புலனாய்வுப் பிரிவின் நிர்வாக அலுவலகம் ஒன்றுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தகாலத்தில், மிக முக்கியமான ஆவணமொன்று தொலைந்து விட்டது. இதற்காக இவனுக்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனை, ஒரு பெட்டியைத் தூக்கித் திரிதல். அப்பெட்டி சங்கிலியினால் இவனது கையுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. தண்டனைக் காலம் முழுவதும் இவன் அது இடையே திரிந்தான். யாழ் நகரத்திலுள்ள இவனுக்கு வேலையிருக்கும்; முக்கியமான கூட்டங்களுக்குப் போகவேண்டியிருக்கும். எல்லாமே பெட்டியுடன்தான். குளிப்பதற்குப் பெரும்பாலும் குளத்தையே தேர்ந்தெடுத்தான்.

தமிழீழப் பெண்களின் மாபெரும் எழுச்சி விழா!

மாநகரம் 8 ஆம் திகதி அன்று, அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளை முன்னிட்டு, பிரமாண்டமான ஓர் எழுச்சிவிழா யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தப்பட்டது.

எழுச்சிவிழாவுக்கு மகளிர் அமைப்பினரால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நட்சத்திரம், இந்த மாபெரும் நேரமும் எழுச்சிவிழாவும், பெண்கள் தலைப் பாட்டில், இந்த மன்னில் பெரியதொரு சமூக மாற்றம் நிகழ்ந்துகொண்டிருப்பதைக் காட்டி நிற்கின்றது.

காலங்காலமாக ஒடுங்கிக் கிடந்து, பழைய மனவாத மூட நம்பிக்கைகளுக்குள் மூடிப்போய் இருந்த தமிழீழப் பெண்ணினம், இன்று

விரிப்பற்று - புதிய தொகு வேகம் கொண்டெழுந்து - எழுச்சி பெறுகின்ற வரலாற்று மாற்றம் நிகழ்வதை, அன்றைய திகழ்வு துல்லியமாகக் காட்டி நிற்கின்றது.

பல்லாயிரக்கணக்கில் பெண்கள் அணிதிரண்டு - பெண்களின் மேற்பாட்டையாத நிலையினைச் சித்திரிக்கும் ஊர்திகளுடன் - திட்டப் பேரணியாக வந்து, யாழ்ப்பாணம், இலங்கைப் பெருந்தீவில் பெருந்திரளாகக் குவிந்து, இவ் எழுச்சிவிழாவைக் கொண்டாடின.

இவ் எழுச்சிவிழாவின் சிறப்பு திகழ்ச்சியாக, எழுச்சிவிழாவுக்குப் பையன்களின் தலைப்புகள், தமிழீழ காலவதுறையின் பெண்கள் பிரிவினர்தாம்.

பாடசாலை மாணவிகளினதும் அணிநடை திகழ்வு இடம்பெற்றது. இவ் அணிநடை மரியாதையை, எழுச்சிவிழாவுக்குப் பையன்களின் சிறப்புத் தளபதி ஜெனா அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார். அவருடன் மகளிர் படைத் தளபதி விஜயா, மகளிர் படைத் துணைத் தளபதி ஜெனா, கடற்புலிகளின் மகளிர் படைத் தளபதி நளாயினி, மகளிர் அமைப்பின் - அரசியற் பிரிவு - பொறுப்பாளர் ஜெனா ஆகியோரும், அணிநடை மரியாதை ஏற்பு திகழ்வில் பங்கேற்றனர்.

இதேபோன்ற எழுச்சிவிழாக்கள் வன்னி, முல்லை, மன்னார் மாவட்டங்களிலும் நடத்தப்பட்டன.

தான். அந்தப் பெட்டியையே சலவைக் கல்லாகவும் பாவித்தான். அப்போதெல்லாம், தன்னுடனிருந்த போராளிகளுக்கு, தான் செய்த தவறு எவ்வளவு பாரதாரமானது என்றும், அதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் என்னவென்றும் விளக்கினான். அது போலவே, தன்னுடனிருந்து தவறு செய்யும் போராளிகளுக்கு, அத்தவறின் விளைவாக ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துக்களையும் இவன் விளக்குவான். அந்த விளக்கங்கள் இவன் மீதிருந்த மதிப்பை மேலும் உயர்த்தின.

மாவீரர் வாரத்துக்கான பணிகளை ஆரம்பித்த போது, நண்பர்களிடம் சொன்னான்: "எனக்கு மாவீரர் வாரத்துக்கை சாகிததுதான் விருப்பம்; அதுக்குள்ள சாகிததுக்குக் குடுத்து வச்சிருக்கவேணும்."

அன்று நொச்சிமோட்டைப் பக்கமாக சிறிலங்கா இராணுவத்தினர் வெளியேறி விட்டனர் என்று, தகவல் கிடைத்தது. உடனே இவன் தன் நண்பர்களுடன் இராணுவ முன்னேற்றம் நிகழ்ந்த இடத்தை நோக்கி விரைந்தான். "சண்டைக்கு முதல் இராணுவத்தினர் எதுவரை வந்துள்ளார்கள் என்பதை அறிய வேண்டும். இதற்கு நொச்சிமோட்டைப் பாலத்தடியில் உள்ள ஒரு மரத்தின் மீது ஏறவேண்டும்" எனத் தீர்மானித்தான். அவர்களோ அப்பாலத்தைத் தாண்டி வந்துவிட்டார்கள். அந்த விபரம் இவனுக்கும், இவனது நண்பர்களுக்கும் தெரியாது. இவர்கள் இராணுவத்தின் விழுகத்துள் அகப்பட்டுவிட்டனர். இந்நிலையில் இவனது நண்பரொருவன் காயமடைந்தான். எனினும், சண்டை நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போதே அவன் மீட்கப்பட்டான். இந்நிலையில் கதிரவன் காயமடைந்தான். போர்முனையிலிருந்து வைத்திய சாலைக்குப் போகும்வரை, தனது அலுவலகத்திலிருந்து ஆவணங்களைக் காப்பாற்றிப் பாதுகாப்பான இடத்திற்குக் கொண்டு செல்லுமாறு, கூறிக்கொண்டிருந்தான். அவை சிறிலங்கா இராணுவத்தினரிடம் சிக்கிவிட்டால் மிகப்பெரிய பின்னடைவு ஏற்படும். எனவே, எப்பாடுபட்டேனும் அவை பாதுகாக்கப்படவேண்டியவை.

கதிரவன் சொல்லிக்கொண்டேயிருந்தான் - அதைக் காப்பாற்றப்படி. கிரிநொச்சி மருத்துவமனையில் இவன் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த நேரத்தில், அவற்றினைக் காப்பாற்றியாயிற்று என்ற செய்தி, இவனுக்கு உரைக்கப்பட்டது. அதைக் கேட்டதும், அதுவரை இருந்த இவனது பரபரப்பு ஒய்ந்தது; பரபரப்பு மட்டுமல்ல, இவனது உடலின் இயக்கமும் தான்.

"எனக்கு மாவீரர் வாரத்துக்கை சாகிததுதான் விருப்பம்; அதுக்குள்ள சாகிததுக்குக் குடுத்து வச்சிருக்கவேணும்" என்ற இவனது வார்த்தைகளும், இவனது வாழ்வும் எங்களால் என்றுமே மறக்கமுடியாதவை.

இவனது பிரிவுச் செய்தி சிறிலங்காப் படையினர் மூலமாகத்தான் இவனது அன்னைக்குக் கிடைத்தது. அவர் அந்த வீட்டில் பதிகப்பட்டிருந்த இவனது பிஞ்சுப் பாதங்களின் அடையாளங்களைப் பார்த்திருப்பார்.

"சீவியத்தில் என்னை நேசித்தவர்களே, மரணத்திலும் என்னை மறவாதீர்" என்ற வாக்கியம், அவருக்கு நினைவில் வந்திருக்கும்!

கப்டன் கதிரவன்

(ம. கிளிநொச்சிப் பெர்னான்டேர்)

பிறப்பு : 08-03-1972

வீரச்சாவு: 28-11-1992

எல்லோரையும் போல சண்டையில் கலந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற ஆசை இவனுக்கும் இருந்தது. இராணுவ நெருக்கடிகள் மிகுந்த நேரங்களில் அலுவலகத்தில் இவனைக் காணக்கிடைக்காது. பரபரப்பு மிகுந்த பின்னர்தான் அலுவலகப் பக்கம் தென்படுவான். தலையைச் சொறிந்து கொண்டே, எந்த இடச் சண்டையில் தான் கலந்துகொண்டான் என்பதைச் சொல்வான் - தனக்குப் பொறுப்பானவர்களிடம்.

இவனது போரட்டி வாழ்வின் இறுதிப் பகுதி, வவுனியா தடைமுகாம் பகுதியிலேயே கழிந்தது. புலனாய்வுப் பிரிவு மிகவும் விழிப்புடன் பணியாற்றவேண்டிய பகுதி இது. எல்லை கடந்தால் எதிரியின் பிரதேசம். எனவே, தேசத்துரோகிகளின் நடமாட்டத்தைத் தடுக்க வேண்டும். அதே வேளை, ஏனைய பொதுமக்களை அநாவசியமாகச் சிரமப்படுத்தக் கூடாது; அவர்கள் மனம் நோகாதவாறு நடக்க வேண்டும். எனவே, இப்பணி இலகுவானதல்ல.

இப்பணிகளைத் தொடர்ந்துவரும் காலத்தில், மாவீரர் வாரம் நெருங்கியது.